

О. Г. Астаф'єв

Заєць Володимир Аполлінарійович

ЗАЄЦЬ Володимир Аполлінарійович (09. 09. 1949, с. Велика Бугаївка Васильків. р-ну Київ. обл. – 20. 12. 2002, Ємен, перепохов. у березні 2003 в Києві) – прозаїк. Член НСПУ (1987). Закін. Київський медичний інститут (1972). Працював лікарем-педіатром у Вишгород. центрі швидкої допомоги (Київ), після 1990-х – у Ємені. Писав укр. та рос. мовами. Дебютував 1972 гуморескою в ж. «Перець». У творчості звертався до актуал. проблем взаємин людини з природою, історією, соціумом, переплітав вимисел і реальність, повсякденність та фантазію; користувався засобами іронії та поглибленої психол. характеристики. Друкувався у зб. «Пригоди, подорожі, фантастика» (К., 1980–88). Автор публіцист. кн. «Азбука СНІДу» (К., 1988). Окремі твори З. перекладено чес., англ., франц., нім. мовами. Загинув за нез'ясов. обставин.

Основні твори

Машина забуття: Фантаст. оповідання. К., 1982; Темпонавти: Наук.-фантаст. оповідання. К., 1986; Земля необетованная. Город, которого не было: [Фантаст. повісті] // Морская пена: Сб. К., 1987; Гипсовая судорога: [Повесть] // Ответная реакция: Сб. Москва, 1990.

Бібліографічний опис:

Заєць Володимир Аполлінарійович / О. Г. Астаф'єв // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15340>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).